

Máte rádi mellophonia ?

Pokud by se třeba někdo domníval, že mellophonium je vzácný druh exotického ovoce nebo vědecký název nedávno vykopaného dinosaura, byl by úplně vedle. Přiznám se, že jsem měl také jen nejasné tušení, že jde patrně o hudební dechový nástroj s větším korpusem, ale rozhodně jsem si tím nebyl stoprocentně jist do té doby, než se mi o něm dostalo skvělé instruktáže s dokonalou ukázkou hry. Jak k tomu došlo? Shodou okolností jsem měl to potěšení si vychutnat vystoupení bigbandu Rudi Mazače „Kentomania“, o kterém jsem do té doby měl jen uznalé informace od přátel. Věděl jsem, že v Česku vystupuje sporadicky a není o něm na veřejnosti příliš slyšet. Když jsem se od přítele dozvěděl, že v rámci 9. mezinárodního jazzového festivalu „The Bridge from Prague to EU 2012“ vystoupí v neděli 29. července na nádvoří Novoměstské radnice jako hlavní hudební soubor tento bigband, neváhal jsem této příležitosti využít. Mimochodem – nedovedu si vysvětlit, proč byla předchozí propagace tohoto mimořádného kulturního počínu tak minimalistická, přestože se tato akce konala pod patronací zástupce starosty Městské části Praha 2 Dr. Otto Schwarze. Ale zpátky k tomuto hudebnímu svátku: Bigband Rudiho Mazače se vyznačuje svěžím pojetím především swingové hudby, která má v jeho podání mimořádné „hudební barvy“ (chcete-li, tak „sound“) díky nápaditým aranžím, které bohatě využívají zdejší speciality – totiž originálního zařazení sekce lesních rohů (French horns a mellophonium). Lesní rohy celý hudební projev bigbandu zvláštním způsobem zjemňují, aniž mu ubírají na potřebné průraznosti. Rovněž zařazením sestavy bong do rytmické sekce (s vynikajícím výkonem protagonistů) dodávalo hudebnímu projevu souboru specifické barevnosti a originálně zdůrazňovalo rytmickou variabilitu jednotlivých skladeb. O vokální projev vysoké úrovně se postaral Jan Smigmator, který svým zpěvem skvěle parafrázuje své velké vzory ze zlaté éry amerického swingu. Zvláštní kategorií tohoto hudebního souboru je sám jeho šéf pan Rudi Mazač, jenž svým přístupem a projevem udržoval celý ansámbl ve stavu trvalé euforie až tranzu, což se projevilo na jeho nadšeném výkonu. Pan Mazač je věren v hudebním pojetí odkazu velkého jazzového skladatele Stana Kentona, který jako jeden z prvních zařadil lesní rohy (French horns) do svého jazzového orchestru, a programově v jeho stopách nejen pokračuje, ale dále rozvíjí pod názvem „Kentomania“ bigband. Při jeho výkonu jsem se také nemohl ubránit srovnání s Gustavem Bromem, blahé paměti, který se vyznačoval podobným elánem a spontánními a zajisté uměřeně elegantními tanečními kreacemi při řízení svého souboru...

Zvláštní kapitolou a strhujícím zážitkem bylo společné vystoupení bigbandu s vynikajícím multi-instrumentalistou Omarem Kabirem (USA), který své dokonalé jazzové kreace předváděl na „trpasličí“ trumpetě, příčné flétně, mellophoniu, euphoniu, pikolce, didgeridoo, různých druzích mušlí... Jeho sólové vstupy se všemi těmi různorodými nástroji byly pro ucho jazzového posluchače skutečným požítkem. Navíc si „stříhnul“ s Janem Smigmatorem i pěkné vokální duo.... Bylo by krajně nespravedlivé, kdybych se nezmínil o hudebním souboru „Munich Jazz Family“, který účinkoval před vystoupením bigbandu „Kentomania“ ve složení Jan Eschke – lídr, klávesy, Monika Olszak (příčná a alt-flétna), Imre Bajka (baskytara) a Bastian Jütte (drums). Tento soubor s profesionálně vynikajícími hráči posluchačům nabídl poslechově náročnější moderní jazz s dominantní flétnou Moniky Olszak. Přes vynikající individuální výkony účinkujících a různorodost téměř zvukomalebných skladeb se projevoval v hudebním podání souboru určitý zvukový stereotyp. Uznávám však, že nejsem dostatečně obeznámen s tímto hudebním žánrem a popisuji pouze svůj subjektivní dojem. Patrně vám neušlo, že jsem ještě aspoň zhruba nepopsal mellophonium: Tak tedy- jedná se o modifikaci lesního rohu, standardně se třemi písty s plně chromatickým ovládním a úpravou velikosti trubice. Omar Kabir hrál také na euphonium, což je nástroj, který vypadá jako malá tuba. Pan Kabir však hrál na speciální americké odrůdě euphonia se dvěma korpusy, kde menší korpus (zvon) vydává zvuk podobný trombonu. Co říci na závěr? Především to, že je politováníhodné, že bigband pana Mazače není na našich pódiiích slyšet častěji – tak, jak by si podle mého názoru zasloužil, a dále že o něm není hudební veřejnost dostatečně informována. Zkusme to napravit a přesvědčte se o kvalitách tohoto souboru sami, bohužel nejdříve až v příštím roce 2013, kdy tento festival slaví 10-leté výročí! www.jazzbridge.net

Bigband „Kentomania“ Rudiho Mazače vystupuje ještě na zámku v Hluboké nad Vltavou 5.9.2012 a pak už bohužel jen v Německu – například 6.9. v Drážďanech (Uniklinikum Fiedlerstr. 42), 7.9. Stegen am Ammersee -Alte Brauerei, a 15.9 v Mnichově na Gärtnerplatz (18:30).

Všem milovníkům kvalitního jazzu a swingu vřele doporučuji !

Stanislav Korál - Časopis „Jonáš“